

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/185/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210204294
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8210204294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: ŠPORTVÝROBA, s. r. o., Duklianska 17, Bardejov, IČO: 36 475 386, zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s. r. o., 1.mája 1455/5, Púchov proti žalovanému KMN-SLOVAKIA INTERNATIONAL, spol. s r. o., Duklianska 17, Bardejov, IČO: 31 726 216, o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 1 438,30 Eur s prísl., o odvolaní odporcu a navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 6C/142/2010-115 zo dňa 03. 06. 2013 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 95,02 Eur a žalovaný je povinný ju zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 26. 07. 2010 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 8 298,48 Eur s úrokom z omeškania. Návrh odôvodňoval tým, že so žalovaným uzavrel dňa 02. 06. 2008 kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľností za dohodnutú kúpnu cenu 8 298,48 Eur. Žalovaný napriek predžalobnej upomienke uvedenú sumu ku dňu podania žaloby nezaplatil. V priebehu konania žalobca viacerými späťvzatiami zobral žalobu v časti istiny späť a konanie bolo v časti istiny zastavené. Predmetom konania napokon zostalo len zaplatenie úroku z omeškania v kapitalizovanej sumy 1 438,30 Eur.

O žalobe rozhodol Okresný súd Bardejov rozsudkom zo dňa 03. 06. 2013 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 438,30 Eur ako úroky z omeškania a trovy konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi bola uzavretá kúpna zmluva dňa 02. 06. 2008. Účastníci si dojednali splatnosť kúpnej ceny 250 000 Sk tak, že táto mala byť na účet predávajúceho uhradená v dvoch splátkach. Prvá splátka vo výške 100 000 Sk mala byť uhradená pri podpise zmluvy, druhá do 30. 09. 2008. Tvrdenie žalovaného o tom, že úhrada druhej splátky vo výške 150 000 Sk bola podmienená doriešením prístupovej cesty nebola v konaní preukázaná. Žalovaný ako kupujúci svoju povinnosť zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu nesplnil v dohodnutej lehote a dostal sa do omeškania. Žalovaný svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu splnil tak, že dňa 22. 12. 2008 uhradil 1 660 Eur, dňa 21. 05. 2009 1 600 Eur a po podaní žaloby 11. 07. 2011 sumu 3 038,48 Eur a dňa 11. 11. 2011 sumu 2 000 Eur. V dôsledku omeškania žalovaného s úhradou kúpnej ceny žalobcovi priamo zo zákona vzniklo právo na zaplatenie úroku z omeškania.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 2 OSP v spojení s ust. § 146 ods. 2 OSP a § 151 ods. 1 OSP, keď priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške zodpovedajúcej pomer jeho úspechu a neúspechu. Uviedol, že k zastaveniu konania v časti o zaplatenie istiny 3 260 Eur došlo zavinením žalobcu, keďže dôvodom späťvzatia žaloby v tejto časti bolo zaplatenie uvedenej sumy žalovaným ešte pred podaním žaloby. V časti o zaplatenie zvyšku istiny bola žaloba podaná dôvodne a vzatá späť pre správanie sa žalovaného. V tejto časti má preto z procesného hľadiska úspech žalobca a neúspech žalovaný. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 66,52 % a žalovaný v rozsahu 33,48 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu vznikol žalobcovi nárok na úhradu trov konania v rozsahu 33,04 %. Súd prvého stupňa vyčíslil jednotlivé úkony právnej pomoci, za ktoré priznáva náhradu trov konania. Skonštatoval, že za prvé dva úkony právnej pomoci vznikol žalobcovi nárok na odmenu vo výške 237,34 Eur, pričom žalobca žiadal priznať len 180,93 Eur. Pri hodnotení jedného úkonu právnej služby, a to zastúpenie na pojednávaní dňa 03. 06. 2013 súd priznal na rozdiel od vyčíslenia žalobcu odmenu vo výške 71,37 Eur. Predmetom sporu v tom čase boli už iba úroky z omeškania vo výške 1 438,30 Eur, preto je dôvodné priznať odmenu iba z tejto sumy. Súd prvého stupňa uviedol, že je toho názoru a rovnaké stanovisko bolo prijaté aj na spoločnom zasadnutí obchodnoprávneho a občianskoprávneho kolégia pri Krajskom súde v Prešove dňa 03. 04. 2007, že pojem tarifná hodnota pri začatí poskytovania právnej služby uvedený v § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. treba vykladať tak, že ide predmet sporu existujúci ku dňu vykonania konkrétneho úkonu právnej služby advokáta.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to len proti výroku o náhrade trov konania. Uviedol, že výklad právnej normy podaný vo forme stanoviska obchodnoprávneho a občianskoprávneho kolégia pri Krajskom súde v Prešove zo dňa 03.04. 2007 nie je legálnym, ani autentickým výkladom. To znamená, že nie je všeobecne záväzným právnym výkladom. Z uvedeného dôvodu nemožno preto prihliadať na takýto výklad ako všeobecne právne záväzný. Poukázal na to, že podľa tohto stanoviska je základom pre výpočet tarifnej odmeny advokáta mala byť výška peňažného plnenia alebo cena veci bez pripočítania výšky príslušenstva. V predmetom spore zostalo predmetom konania len zaplatenie úrokov z omeškania. Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Ak by teda súd pri aplikácii ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. aj v tomto prípade vychádzal z výkladu podaného stanoviskom obchodnoprávneho a občianskoprávneho kolégia pri Krajskom súde v Prešove zo dňa 03. 04. 2007, potom je logické, že právnenému zástupcovi žalobcu by podľa tohto výkladu žiadna odmena nepatrila, keďže predmetom konania zostalo len príslušenstvo pohľadávky. Takýto argument by za takejto situácie bol výkladom ad absurdum, čím ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. by sa v obdobných prípadoch v praxi stalo nepoužiteľným. Žalobca sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa o rozsahu úspechu a neúspechu účastníkov v konaní. Súd prvého stupňa vôbec neodôvodnil podľa akých kritérií posudzoval rozsah úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného, a teda na základe čoho dospel k celkovému úspechu žalobcu v rozsahu 33,04 %. Žalobca sa domnieva, že to bolo v rozsahu ku konaniu ako celku. Je však potrebné uviesť, že uzneseniami Okresného súdu Bardejov zo dňa 17. 06. 2011, 30. 07. 2012 bolo konanie čiastočne zastavené. Rozsudkom sa teda nerozhodovalo o celom merite veci, ale len o merite veci po čiastočných späťvzatiach. Je nepochybné a s tým sa stotožňuje aj žalobca, že v časti o zaplatenie sumy 3 260 Eur bola žaloba nedôvodná a úspech v tejto časti mal žalovaný. Bolo to však len v období od začatia konania do momentu, kedy uznesenia Okresného súdu Bardejov zo dňa 17. 06. 2011 vo výroku o čiastočnom zastavení konania nadobudlo právoplatnosť, t. j. do 29. 07. 2011. Ak teda súd prvého stupňa pri určení výšky odmeny vychádzal z predmetu sporu ku dňu vykonania konkrétneho úkonu a následne túto odmenu za všetky jednotlivé úkony aj krátil rozsahom neúspechu žalobcu, potom je zrejmé, že súd pochybil, pretože po dátume 29. 07. 2011 nemožno hovoriť o neúspechu žalobcu. Rozsahom neúspechu žalobcu mohol súd krátiť len odmenu za maximálne tri úkony právnej služby, teda len za úkony právnej služby, ktoré boli vykonané do právoplatnosti výroku o čiastočnom zastavení konania. Za ostatné úkony právnej služby mala byť teda odmena priznaná v rozsahu, aký zodpovedá príslušnej sadzbe tarifnej odmeny ku dňu vykonania konkrétneho úkonu bez následného krátenia o rozsah neúspechu. Súd pochybil tiež v prípade, ak rozsah neúspechu krátil nielen trovy právneho zastúpenia, ale aj ďalšiu dĺžku trov konania, a to súdny poplatok. Okrem toho sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal so sumou 6,63 Eur, o ktorú krátil vrátený súdny poplatok. Súdu prvého stupňa nič nebránilo v tom, aby uzneseniami zo dňa 17. 06. 2011 a 30. 07. 2012 rozhodol aj o trovách konania vo vzťahu k zastavujúcej časti konania a následne s tou časťou trov, ktorá by zostala po poslednom čiastočnom zastavení konania by sa vysporiadal v rozsudku. Žalobca má teda za to, že súd mal posudzovať úspech a neúspech žalobcu v troch rôznych štádiách konania, vzhľadom

k tomu, že v priebehu konania došlo dvakrát k jeho čiastočnému zastaveniu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie aj žalovaný, a to proti výroku, ktorým bol zaviazaný na zaplatenie úrokov z omeškania. Ako odvolací dôvod uviedol vzájomné vysporiadanie záväzkov a pohľadávok medzi žalobcom a žalovaným. Je toho názoru, že dôkazový materiál je dostatočný na to, aby Okresný súd Bardejov vec vrátil na nové pojednávanie. Zopakoval, že zaplatenie druhej splátky bolo podmienené doriešením prístupovej cesty cez parcelu 3800/27. Záväzok na doriešenie prístupovej cesty dodnes nebol splnený, je preto pre žalovaného zarážajúce, že žalobca žiada zaplatenie úrokov z omeškania.

K tomuto odvolaniu sa žalobca vyjadril tak, že Okresný súd Bardejov správne vec právne posúdil, keďže z obsahu kúpnej zmluvy zo dňa 02. 06. 2008 nebola dohodnutá žiadna podmienka, na splnenie ktorej by bola viazaná úhrada kúpnej ceny. Žiadal priznať trovy odvolacieho konania vo výške 95,02 Eur za úkon vyjadrenie k odvolaniu vo výške 71,37 Eur, režijný paušál 7,81 Eur a DPH 20 % zo sumy 79,18 Eur vo výške 15,84 Eur.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Žalovaný svoje odvolanie proti rozsudku založil na tvrdení a odvolacom dôvode, že sa účastníci konania dohodli o mimosúdnom vysporiadaní svojich pohľadávok a záväzkov a že druhá splátka kúpnej ceny vyplývajúca z kúpnej zmluvy zo dňa 02. 06. 2008 bola podmienená doriešením prístupovej cesty. Záväzok na doriešenie prístupovej cesty dodnes nebol splnený, je preto pre žalovaného zarážajúce, že žalobca žiada zaplatenie úrokov z omeškania.

Odvolací súd v súvislosti s týmito námietkami poukazuje na správne zistený skutkový stav súdom prvého stupňa, najmä na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané (nevyplýva to z uzavretej zmluvy, ani zo žiadneho iného dôkazu), že zaplatenie druhej splátky kúpnej ceny vyplývajúcej zo zmluvy zo dňa 02. 06. 2008 bolo viazané na podmienku - doriešenie prístupovej cesty. Napokon takýto záver spochybňuje aj konanie samotného žalovaného, ktorý počas súdneho konania uhradil celú túto druhú splátku (aj napriek vlastnému tvrdeniu, že záväzok na doriešenie cesty nebol zo strany žalovaného splnený). V konaní nebolo preukázané ani to, že účastníci konania uzavreli dohodu o vypořádání vzájomných pohľadávok a záväzkov.

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

Výrok o trovách konania tohto rozsudku odvolaním napadol žalobca. Žalobca sa pôvodne domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 8.298,48 Eur s úrokom z omeškania. Už pred začatím konania bola časť tejto pohľadávky v celkovej výške 3 260 Eur zaplatená. Zvyšok pohľadávky bol žalovaným zaplatený počas tohto konania. O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V danom prípade o trovách konania súd rozhodol až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končilo, teda v rozsudku zo dňa 03. 06. 2013. Predtým dvoma uzneseniami čiastočne zastavil konanie na základe späťvzatia, o trovách konania v rozsahu späťvzatia nerozhodoval. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že bez súvislosti s čiastočným zastavením konania bolo nutné rozhodnúť aj o náhrade trov konania. Správne je teda rozhodnutie súdu prvého stupňa, keď o náhrade trov celého konania rozhodoval v rozsudku zo dňa 03. 06. 2013. Správne a odôvodnené sú aj jeho závery o čiastočnom úspechu jednotlivých účastníkov konania (to, že bol žalobca v rozsahu 33,48 % neúspešný nespochybňuje ani sám žalobca). Žalobca má teda právo na náhradu trov konania v rozsahu 33,04 % tak ako to uviedol súd prvého stupňa. Týmto percentom úspechu je potrebné krátiť nielen trovy právneho zastúpenia, ale aj iné trovy - z ust. § 142 ods. 2 OSP vyplýva, že v prípade čiastočného úspechu účastníkov konania súd náhradu všetkých nákladov pomerne rozdelí.

V rozhodnutí sa súd prvého stupňa vysporiadal aj s krátenou časťou súdneho poplatku 6,63 Eur, ktorú zahrnul do iných trov konania. Možno súhlasiť aj s názorom súdu prvého stupňa, že za úkon právnej služby - zastupovanie na pojednávaní dňa 03. 06. 2013 patrí žalobcovi len odmena vo výške 71,37 Eur. Predmetom sporu v tom čase už nebolo zaplatenie sumy 5 038,78 Eur, ale len zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 1 438,30 Eur. Nebolo preto možné priznať žalobcovi požadovaných 180,93 Eur.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia pri Krajskom súde v Prešove nie je všeobecne záväzným právnym predpisom. Toto stanovisko však nebolo súdom prvého stupňa použité ako zákonný dôvod odôvodňujúci rozhodnutie súdu, ale súd prvého stupňa obsahom tohto stanoviska podporil vlastné závery (čo je pri odôvodňovaní rozhodnutia prípustné).

Z vyúčtovania právneho zástupcu nevyplýva, z akej sumy si účtuje trovy konania, keď výšku jedného úkonu právnej pomoci určil na 180,93 Eur (uvádza, že účtuje trovy konania vo veci o zaplatenie 5.038,78 Eur, teda v celej veci - už pri podaní žaloby žalobca chybné uviedol, že sa jedná o žalobu o zaplatenie 5.038,78 Eur). Pokiaľ k tomuto vyúčtovaniu žalobca nepredložil žiadne vysvetlenie, je pochopiteľný postup súdu, ktorý toto vyúčtovanie považoval za vyúčtovanie trov konania v celej tejto právnej veci. Súd prvého stupňa zhodnotil toto vyúčtovanie a zistenú výšku trov správne krátil pomerom úspechu účastníkov konania.

Správny bol postup súdu, ak najskôr vyčíslil celkovú výšku trov konania (vrátane trov právneho zastúpenia) vychádzajúc z predmetu konania v čase vykonania jednotlivých úkonov a zohľadňujúc vyúčtované trovy konania - takýmto postupom nebol nijako krátený nárok žalobcu na trovy konania, bol len správne vyčíslený. Vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu a ustanovenie § 142 ods. 2 OSP po správnom vyčíslení trov konania bolo potrebné tieto primerane rozdeliť - krátiť percentom úspechu.

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.